

Монографија
**„СТРАТЕШКО ПЛАНИРАЊЕ РАЗВОЈА ЛОКАЛНИХ ЗАЈДНИЦА –
МОДЕЛ МЗ ГЛОГОЊ“**

Уредници:

Проф. др Драго Цвијановић, др Владана Хамовић, доц. др Јонел Субић

Издавач:

Институт за економику пољопривреде, Београд, 2010.

Монографија „Стратешко планирање развоја локалних заједница – модел МЗ Глогоњ“ настала је као резултат вишемесечног интензивног рада истраживачког тима Института за економику пољопривреде у сарадњи са званичним представницима локалне заједнице, представницима појединих привредних субјеката са подручја Месне заједнице и индивидуалним пољопривредницима, односно развојно орјентисаним газдинствима.

Аутори овог дела обавили су детаљну анализу постојећег стања на територији МЗ Глогоњ што им је дало основа да реално сагледају све могућности постепеног побољшања услова живота на овом подручју у наредном периоду, да дефинишу приоритете развоја, правце усмеравања активности и средства, могуће изворе средстава за инвестирање као и основни покретачи и носиоци развоја, што је све заједно омогућило да се стратешки план развоја МЗ Глогоњ базира на оптималној комбинацији постојећих развојних чинилаца у Месној заједници: природних услова и извора, хуманог ресурса и могућих улагања, водећи при том рачуна о ограничењима и потребама очувања природне средине и концепту одрживог развоја.

Дефинисање концепта одрживог развоја и наглашавање значаја три основна фактора развоја свих заједница (живтна средина, економија и друштво) чине тежиште првог поглавља. Сажето и концизно дата је рекапитулација кључних догађаја и докумената у развоју концепта одрживости, са циљем аутора да укажу на значај и потребу остваривања главних принципа одрживости: заштите животне средине, социјалне једнакости и кохезије, економског просперитета и постизања међународне одговорности. Посебно место у првом поглављу дато је интегралном руралном развоју са циљем актуелизације децентрализованог приступа

решавању територијално хетерогених развојних проблема локалних заједница.

У другом поглављу аутори указују на значај стратешког планирања у остваривању одрживог развоја читавог друштва и свих делатности, самим тим и пољопривреде и дају детаљно објашњење саме методологије израде стратегије.

У трећем поглављу аутори анализирају основне претпоставке развоја МЗ Глогоњ кроз географски положај, укупну површину, пољопривредне површине и број становника. Макроекономски подаци обрађени су на нивоу општине Панчево, којој МЗ Глогоњ припада.

Четврто поглавље у монографији посвећено је природним ресурсима којим Месна заједница Глогоњ располаже. Анализиран је и својински статус пољопривредних површина и сетвена структура, као и мере које је неопходно предузети у циљу заштите животне средине у домену пољопривредне производње.

Пето поглавље разматра хумани ресурс, односно становништво. Приказане су глобалне демографске тенденције и дата структура становништва. Као посебан ресурс, разматрани су потенцијали пољопривредног становништва, а дата је и исцрпна анализа домаћинства на подручју Месне заједнице.

Шесто поглавље посвећено је улози пољопривредне производње у привреди општине Панчево, као и њен значај за Месну заједницу Глогоњ. Приказана је структура коришћења пољопривредног земљишта и физички обим ратарске, производње поврћа и крмног биља, производње воћа и грозђа, а разматрани су и потенцијали сточарске производње, као и најзначајнији привредни субјекти МЗ Глогоњ.

Седмо поглавље даје увид у привредни развој Месне заједнице, а аутори су детаљно истраживали која је то доминантна привредна делатност у Глогоњу, као и какви су потенцијали за развој туризма.

Осмо поглавље даје приказ инфраструктуре.

Девето поглавље је посвећено култури, васпитању, образовању, здравственој и социјалној заштити становника Глогоња. Аутори анализирају стање, потенцијале, ограничења и тенденције у социјалном развоју села Глогоњ и синтетички приказују крајњи смисао квалитета живота људи у Глогоњу.

Дестео поглавље осликава компаративне предности територије Месне заједнице и даје правце развоја и инвестиционе препоруке по појединим

привредним делатностима, као и препоруке у даљем очувању природних ресурса. У једанаестом поглављу аутори монографије дају правце којим ће се руководити реализација Стратегије, а који се базирају на утврђивању визије будућег развоја Месне заједнице. Кључне смернице развоја села Глогоњ су уједно и циљеви концепта одрживог развоја, односно: друштвени развој, одржив и конкурентан привредни развој, као и унапређење и заштита животне средине.

Мали је број студија које се баве развојем на локалном нивоу, а посебно на нивоу месних заједница, али су се аутори ове Монографије осмелили на први ниво истарживања, односно ниво месне заједнице што представља посебан квалитет ове студије.

Светлана Рољевић
Институт за економику пољопривреде,
Волгина 15, 11060 Београд
е-mail: svetlana_r@mail.iep.bg.ac.rs